

Sygn. akt IV KO 113/19

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **P.K.**

oskarżonego o czyny z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 października 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt II K (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać powyższą sprawę do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w T..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O., właściwy do rozpoznania sprawy zainicjowanej aktem oskarżenia wniesionym przeciwko P.K., któremu zarzucono popełnienie dwóch występków z art. 212 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 3 września 2019 r., sygn. akt II K 880/19, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu – spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w K. – ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że czyny zarzucone oskarżonemu zostały skierowane przeciwko dwóm sędziom pełniącym służbę w Sądzie Rejonowym w O. i sprawującym funkcję odpowiednio: Przewodniczącego i Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego tego sądu. Z racji wykonywanego zawodu i sprawowanych funkcji sędziowie ci są znani osobiście nie tylko

pozostałym sędziom Sądu Rejonowego w O., spośród których z niektórymi pozostają w relacjach towarzyskich, ale i pozostałym sędziom orzekającym w okręgu kieleckim. Powyższa sytuacja, w ocenie organu wnioskującego, sprawia, że dla zagwarantowania swobody orzekania i stworzenia przekonania, że przedmiotowa sprawa zostanie rozpoznana w sposób obiektywny, konieczne jest przekazanie jej innemu sądowi równorzędnemu, spoza obszaru właściwości Sądu Okręgowego w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w O. zasługiwał na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że przedstawiona wyżej konfiguracja powiązań sędziów, przeciwko którym zostały skierowane czyny objęte zarzutami aktu oskarżenia z sądem miejscowo właściwym do rozpoznania sprawy oraz sędziami orzekającymi w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w K. wymaga, by - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości - sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd i to usytuowany poza obszarem właściwości Sądu Okręgowego w K.. Tylko takie posunięcie jest bowiem w stanie zagwarantować przeprowadzenie postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sprawie, które to podejrzenia mogłaby wywołać już sama tylko świadomość istnienia opisanych wyżej powiązań. Przekazanie sprawy wzmocni też u zewnętrznych obserwatorów procesu przekonanie, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10). Pamiętać bowiem należy, że pod pojęciem „dobro wymiaru sprawiedliwości”, na gruncie przepisu art. 37 k.p.k., trzeba rozumieć także potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i ich bezstronności w rozpoznaniu każdej, choćby incydentalnej, sprawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.